

INTENCIONS DE PREGÀRIA EN LES MISSES

Dissabte dia 2.-. - PRESENTACIÓ DEL SENYOR. LA CANDELERA.

Matí: 10h.- Benedicció de candeles i Missa. Miquela Roig.

Vespre (festiva).- Difunts família Torredemer-Roig.

Diumenge dia 3.- DIUMENGE IV DE DURANT L'ANY. Sant Blai.

9h.- Rosa Capdevila Carbonell i espòs Manel Ollé.

12:30h.- Vicenç Ferrés.

Agustí Castells i Montserrat Roca.

Mundita Potrony Ribas (2n. aniversari)

11h matí a Sant Roc.- Litúrgia de la Paraula i Comunió.

Dilluns dia 4.- Sant Andreu Corsini, bisbe carmelità.

Vespre.- Difunts Pastor-Font i acció de gràcies per 75è. aniversari.

Dimarts dia 5.- Santa Àgata o Àgueda, verge i màrtir siciliana.

Matí.- Angelina Ferragut.

Vespre.- Missa.

Dimecres dia 6.- Sant Pau Miki, prevere jesuïta i companys màrtirs. Santa Dorotea, verge i màrtir.

Matí.- Mn. Francesc Mestre Saura. Dorotea Campmany.

Vespre.- Manuel Reyes, fill Manel i Manuel Gómez.

Dijous dia 7.- Sant Ricard, rei d'Anglaterra; Sant Teodor, màrtir.

Matí.- Intenció particular.

Vespre.- Daniela Nieto Godoy (1r. mes).

Divendres dia 8.- Sant Jeroni Emiliani, prevere. Santa Elisenda, verge.

Matí.- Missa.

Vespre.- Angelina Ferragut i Jordi Toran.

Dissabte dia 9.- Sant Sabí, bisbe.

Matí.- No hi ha missa.

Vespre (festiva).- Lluís Bosch, Mª Rosa, Pere i Jaume (colla ben avinguts).

Francesc Sàbat Munné (12è. aniversari).

Dolors Prats i Josep Ferrés.

Diumenge dia 10.- Diumenge V de durant l'any. Santa Escolàstica, verge.

9h.- Família Planas Tuset.

12:30h.- Eleuteri Termes (3r. aniversari) i Sebastià Serra.

Ramon Termes i germana Teresina.

Vicenç Ferrés.

Maria Montserrat Lunes (3 mesos).

11h matí a Sant Roc.- Litúrgia de la Paraula i Comunió.

Parròquia de Sant Vicenç Màrtir

VIDA PARROQUIAL

Plaça de Sant Jordi, 4-6

08620 Sant Vicenç dels Horts

www.vidaparroquial.cat

Telf. 93 656 02 01

Bisbat de Sant Feliu de Llobregat

santvicenc685@bisbatsantfeliu.cat

 Parròquia Sant Vicenç, màrtir

 @vidaparroquial

Diumenge 4t. de durant l'any / C.

3 DE FEBRER DE 2019. Nº 5

LES EXÈQUIES CRISTIANES I LES QUE NO HO SÓN

No es distingeixen pel lloc on se celebren: Les celebracions cristianes poden celebrar-se tant a l'església parroquial com en l'Oratori del Tanatori. Les celebracions laiques (on no es demana la pregària ni la presència de l'Església) se celebren normalment a l'oratori, treient-ne els signes religiosos, i no se celebren mai a l'església.

Sí que es distingeixen per una cosa fonamental: les exèquies cristianes són una pregària, seguint el ritual de l'Església: partint de la persona que ens ha deixat, la nostra atenció se centra en la Paraula de Déu (i l'Eucaristia, si es dona el cas). La realitat de la mort és contemplada a la llum de la fe en Crist ressuscitat que il·lumina la mort i revifa l'esperança en la resurrecció. Preguem pel difunt i enfortim la nostra fe mentre fem el camí de la vida.

Les exèquies laiques, en canvi, tan sentides com les altres, tenen un centre diferent: la vida i la mort del qui ens ha deixat. Per això, lògicament, no hi ha proclamació de la Paraula de Déu ni cap referència a la fe. Es llegeixen textos adients, poètics, cants que parlen del camí, de la lluita, de l'amor... o cants que havien agradat al difunt, etc. En el moment dels parlaments normalment es fa una biografia del finat, es remarquen les seves qualitats, sovint tot pot anar acompanyat de fotografies que es visualitzen en una pantalla. Surten un o més testimonis que volen expressar sentiments, vivències, anècdotes viscudes... és un veritable comiat i reconeixement, mentre que les exèquies cristianes són principalment una pregària, i el comiat és un "a reveure".

Podria passar que, enlluernats per les celebracions laiques, penséssim que les celebracions cristianes han d'imitar les altres, això sí, amb un tènue vernís cristià...: es lloguen uns músics que supleixin els nostres cants, s'escullen músiques sense cap criteri litúrgic. Sovint el criteri és: "li agradava molt al difunt" o al qui tria les melodies (es demanen tangos, boleros, o coses semblants). Talment allò de "discs sol·licitats", els serveis funeraris ofereixen una llista a escollir sense distingir en absolut el tipus de celebració que es farà, ignorant que la litúrgia cristiana ja té el seu repertori propi. Tan encertat que fóra començar les exèquies amb el cant d'entrada que ens proposa la litúrgia de difunts: "*Doneu-li, Senyor el repòs etern, i que la llum perpètua l'il·lumini*". Des de fa més de tres anys que miro de començar així el cant d'entrada –ep! quan els músics no m'ho impedeixen- però tinc ben pocs seguidors que m'acompanyin. (continuarà).

Mn. Anton Roca

ACTIVITATS

✓ **DIUMENGE VINENT:**

CAMPANYA DE MANS UNIDES CONTRA LA FAM

Som a les portes de la gran col·lecta de Mans Unides. Cada any el segon diumenge de febrer l'Església ens convida a participar en la realització d'un projecte social en el Tercer Món. Aquest any és a Colòmbia, amb els indígenes Wayuu de la Guajira, tocant a Veneçuela. El soci local es "Caminos de identidad" (FUCAI) i treballa allí des del 1991 amb l'objectiu prioritari de combatre l'extrema pobresa dels pobles indígenes, i especialment la desnutrició i la mortalitat infantil. El resultat de la campanya anterior 2018 ha estat molt positiva (ampliació d'una escola de Malanje -Angola), cobrint amb escreix la totalitat del projecte. Desitgem que també aquest any sigui igualment positiu per a col·laborar i participar en el desenvolupament de les regions més desfavorides dels nostres germans indígenes.

Pressupost total del projecte: 107.669 euros.

Totes les parròquies del nostre bisbat, temples, escoles religioses, etc. participaran en aquest projecte. Nosaltres també hi aportarem, com cada any, el nostre gra de sorra en totes les col·lectes de les misses del proper cap de setmana.

També Mans Unides anima a fer un **dejuni voluntari**: deixar de menjar un àpat (per exemple un sopar) en solidaritat amb tanta gent que, per força, no pot menjar el necessari, i a la vegada donar l'import del seu cost com un afegit al donatiu que es pensava donar.

✓ **REUNIÓ PARES DE 2N. CATEQUESI:**

Dissabte, dia 9, a les 16:30h. al Casal parroquial

✓ **DIMECRES, a les 21h., A LA RECTORIA: GRUP LITÚRGIA**

Grup obert a tots els qui vulguin alimentar la seva vida cristiana a partir de l'espiritualitat litúrgica. Tema: "l'Església es reuneix per pregar". Què és la Litúrgia de les hores o l'Ofici Diví?

✓ **RESUM ECONÒMIC DE LA PARRÒQUIA: ANY 2018**

Es reparí junt amb el Full de diumenge passat. Avui el trobareu, pels qui no el teniu, a les tauletes de l'entrada al temple.

PENSAR EN DÉU, SENTIR A DÉU

En una petita investigació feta a la Universitat Pompeu Fabra en col·laboració amb el Consell de l'Audiovisual de Catalunya (CAC) varem tenir l'oportunitat de comprovar que estudiants universitaris –nois i noies- que veien de manera regular un programa de televisió escombraria (*Mujeres Y Hombres Y Viceversa*) en feien una avaluació molt crítica. Es a dir, eren conscients que el programa era dolent, però se'l miraven cada dia.

Es una demostració pràctica del que diuen els científics que han estudiat el funcionament del cervell humà: que quan ens trobem davant de qualsevol realitat, les persones no ens movem pel que aquesta realitat ens fa pensar, sinó pel que ens fa sentir.

Un nou exemple. El fumador sap que el tabac mata, però fuma perquè es mou pel que sent davant del tabac: fumar el fa sentir viu. Encara un altre exemple. Si valorem molt positivament una persona, però aquesta persona, sense pretendre-ho, ens fa sentir inferiors, no ens hi acostarem.

Aquestes consideracions són molt importants perquè avui, tant a l'escola com a la resta de la vida, ens solem examinar molt a nosaltres mateixos entorn al que pensem, i poc o gens entorn al que sentim.

Trobo que també són unes consideracions claus per a l'àmbit de la fe. Potser si avaluem la nostra vida de fe no des del punt de vista del que pensem sinó del que sentim, ens adonarem que és més dèbil del que creïem. Potser pensem que ser creient consisteix a estar convençut que Déu dona sentit a la vida humana, però en el dia a dia són unes altres les realitats que ens fan sentir vius.

Estic convençut que si em faig sovint aquesta pregunta (Què és el que em fa sentir viu en el dia a dia?) tindrà un termòmetre molt més fiable del nivell de la meua fe.

Joan Ferrés i Prats